

DECIZIA nr. 387 din 2008
privind solutionarea contestatiei formulate de **X**,
inregistrata la D.G.F.P.M.B. sub nr.

Directia Generala a Finantelor Publice a municipiului Bucuresti prin Serviciul solutionare contestatii a fost sesizata de Administratia Finantelor Publice sector 6 - Activitatea de Inspectie Fiscala prin adresa nr. , cu privire la contestatia formulata de **X**, prin cabinet avocat “ ”, cu sediul in Bucuresti, .

Obiectul contestatiei, inregistrata la Administratia Finantelor Publice sector 6 sub nr. , il constituie Decizia de impunere nr. privind obligatiile fiscale suplimentare stabilite de inspectia fiscala, emisa in baza Raportului de inspectie fiscala nr. , comunicata la data de **21.08.2008**, prin care s-a stabilit in sarcina societatii TVA stabilita suplimentar si ramasa de plata in suma de Y1 lei si majorari de intarziere aferente in suma de Y2 lei.

Avand in vedere dispozitiile art.205 alin.(1), art.206 alin.(1) lit.e), art.207 alin.(1) si art.209 alin.(1) lit.(a) din O.G. nr.92/2003 privind Codul de procedura fiscala, republicata, Directia Generala a Finantelor Publice a municipiului Bucuresti este investita sa solutioneze contestatia formulata de **X**.

Procedura fiind indeplinita s-a trecut la solutionarea contestatiei.

I. Prin contestatia formulata, **X** solicita admiterea contestatiei, desfiintarea actelor administrative fiscale atacate si suspendarea executarii acestora pana la solutionarea actiunii, societatea fiind in situatia de a intra in blocaj financiar, ceea ce ar putea determina falimentarea acesteia.

In sustinerea contestatiei, societatea aduce urmatoarele argumente:

1. Referitor la TVA in suma de lei aferenta facturilor emise de SC SRL in perioada 01.04.2007- 31.10.2007 reprezentand prestari servicii conform contract nr.3:

- nu s-au prezentat documente justificative (contract si situatii de lucrari), intrucat furnizorul a refuzat sa le intocmeasca;
- facturile emise indeplinesc conditiile prevazute de art.155 alin.(5) din Codul fiscal si au fost achitate integral, fapt dovedit cu OP si cu extrasele de cont prezentate la control;
- conform art.151² alin.(2) si art.146 alin.(1) lit.a) din Codul fiscal, SC Eurotel SRL avea drept de deducere a TVA inscrisa in facturile emise de furnizor.

2. Referitor la TVA in suma de lei aferenta avansului in suma de lei achitat catre SC SRL:

- stornarea facturii de avans si intocmirea facturilor finale a fost efectuata dupa declansarea conflictului cu SC SRL, aceste facturi intrand in posesia societatii in timpul controlului fiscal;

- deducerea TVA s-a efectuat la incasarea avansului, iar prin stornare si intocmirea facturii finale la aceeasi valoare nu a fost influentata in nici un fel TVA, aceasta fiind achitata la bugetul statului prin intermediul SC SRL.

3. Referitor la colectarea TVA in suma de lei aferenta facturilor in suma totala de lei reprezentand contravaloarea lucrarilor de constructii-montaj pentru care s-a aplicat taxarea inversa conform art.160 alin.(2) lit.c) din Codul fiscal:

- din documentele puse la dispozitia organelor de control se poate observa ca acestea sunt aferente lucrarilor de constructii-montaj stipulate la diviziunea 45 din Ordinul nr.601/2002, executate in baza contractului incheiat cu SC SRL la obiectivul HOTEL din Predeal;

- neaplicarea taxarii inverse pentru manopera efectuata ar fi insemnat nerespectarea art.160 alin.(2) lit.c) din Codul fiscal si art.3 din OMFP 155/2007.

SC X SRL mentioneaza urmatoarele aspecte:

- potrivit art.49 din OG nr.92/2003, organele de inspectie fiscala ar fi avut posibilitatea sa efectueze control incrucisat, acest aspect nefiind consemnat in actul de control;

- notele explicative din data de 24.07.2008 si 31.07.2008 contin aspecte relevante care nu au fost valorificate si au fost scoase din context de catre echipa de control;

- la solicitarea verbala privind acordarea unui timp rezonabil pentru rezolvarea evidentei contabile gresite de expertul contabil angajat in perioada 2004-2008, echipa de control nu a dat dovada de bunavointa.

De asemenea contestatara precizeaza ca au fost incalcate prevederile art.43 din Codul de procedura fiscala, intrucat raportul de inspectie fiscala si decizia de impunere nu sunt semnate si de doamna , care a participat la efectuarea controlului.

In concluzie, contestatara solicita desfiintarea in intregime a actelor administrative fiscale atacate si emiterea altei decizii de impunere cu o noua baza de impozitare, considerand fara temei legal calcularea obligatiilor de plata si a accesoriilor aferente.

II. Prin Decizia de impunere nr. privind obligatiile fiscale suplimentare stabilite de inspectia fiscala, emisa in baza Raportului de inspectie fiscala nr. , Administratia Finantelor Publice sector 6 - Activitatea de Inspectie Fiscala a stabilit in sarcina societatii urmatoarele:

- TVA solicitata la rambursare in suma de lei;

- TVA stabilita suplimentar de plata in suma de lei;

- TVA respinsa la rambursare in suma de lei;

- TVA stabilita suplimentar si ramasa de plata in suma de Y1 lei;

- majorari de intarziere aferente in suma de Y2 lei.

III. Din analiza documentelor existente la dosarul cauzei si avand in vedere motivatiile contestatarei, constatările organelor de inspectie fiscala, precum si prevederile actelor normative in vigoare, se retin urmatoarele:

S.C. X S.R.L. este inmatriculata la Registrul Comertului sub nr. J40/ /2004 si are cod unic de inregistrare RO .

Obiectul de activitate principal conform certificatului unic de inregistrare il constituie "Taierea si rindeluirea lemnului" - cod CAEN 1610.

Prin raportul de inspectie fiscala nr. ce a stat la baza emiterii deciziei de impunere contestate, Activitatea de Inspectie Fiscala din cadrul AFP sector 6 a efectuat verificarea SC X

S.R.L. pentru perioada 01.09.2004 - 29.02.2008, din punct de vedere al TVA, in vederea solutionarii decontului cu suma negativa cu optiune de rambursare de TVA nr. , in suma de lei.

Ca urmare a constatarilor din raportul de inspectie fiscala nr. 1003463/15.08.2008, prin Decizia de impunere privind obligatiile fiscale suplimentare de plata stabilite de inspectia fiscala nr. s-a stabilit in sarcina societatii TVA stabilita suplimentar si ramasa de plata in suma de Y1 lei si majorari de intarziere aferente in suma de Y2 lei.

3.1. Referitor la TVA in suma de Y1 lei

3.1.1. Cu privire la TVA deductibila in suma de Y1-1 lei

Cauza supusa solutionarii este daca TVA in suma de Y1-1 lei aferenta facturilor emise de furnizori a fost dedusa cu respectarea dispozitiilor legale in vigoare, in conditiile in care din constatările organelor de inspectie fiscala, din inscrierile existente la dosarul contestatiei si din notele explicative prezentate de reprezentantul societatii in timpul controlului rezulta ca documentele invocate pentru evidentierea TVA (contracte, situatii de lucrari, procese verbal de receptie, rapoarte de lucru, etc.). nu au fost intocmite, iar in sustinerea cauzei contestatara nu depune nici un document care sa probeze faptul ca serviciile prestate au fost efectuate in beneficiul firmei si sunt destinate realizarii de operatiuni taxabile.

In fapt, in perioada aprilie 2007-octombrie 2007, SC X SRL a dedus TVA aferenta facturilor emise de SC SRL in suma totala de Y1-1 lei, acestea avand inscrisa mentiunea "prestari servicii conform contract nr.3."

De asemenea, SC X SRL a inregistrat contravaloarea facturii FCTV nr. in valoare de lei emisa de SC Romania SRL, reprezentand avans 30% conform contractului nr. , din care TVA este in suma de lei.

Cu factura nr.CRDV , SC SRL a stornat suma de lei, respectiv TVA in suma de lei intocmind factura finala in limita avansului achitat.

Organele de inspectie fiscala mentioneaza ca, desi furnizorul a intocmit factura finala, materialele nu au fost inregistrate in evidenta contabila a societatii, in jurnalele de cumparari si nu au fost intocmite Note de intrare receptie si fise de magazie.

Prin raportul de inspectie fiscala s-a stabilit ca societatea nu are dreptul la rambursarea TVA in suma de Y1-1 lei dedusa din facturile fiscale emise de SC si a TVA in suma de lei din facturile emise de SC SRL, pentru care societatea nu probeaza cu documente natura serviciilor prestate si faptul ca acestea sunt destinate utilizarii in folosul operatiunilor taxabile, in conformitate cu prevederile art.145 alin.(2) lit.a) si art.146 alin.(1) lit.a) din Legea nr.571/2003 privind Codul fiscal, cu modificarile si completarile ulterioare, in vigoare pentru perioada verificata.

In drept, in ceea ce priveste sfera de cuprindere a TVA si regimul deducerilor, in speta sunt aplicabile prevederile Legii nr.571/2003 privind Codul fiscal si normelor metodologice de aplicare, aprobate prin H.G. nr. 44/2004, care stipuleaza:

Codul fiscal:

"Art.126 (9) - Operatiunile impozabile pot fi:

a) operatiuni taxabile, pentru care se aplica cotele prevazute la art. 140; (...).”

"Art. 129. - (1) Se considera prestare de servicii orice operatiune care nu constituie livrare de bunuri. (...).”

"Art. 145. - (1) Dreptul de deducere ia natere la momentul exigibilitatii taxei.

(2) Orice persoana impozabila are dreptul sa deduca taxa aferenta achizitiilor, daca acestea sunt destinate utilizarii în folosul urmatoarelor operatiuni:

a) *operatiuni taxabile*;

(...)."

Normele metodologice:

45. (4) Pentru exercitarea dreptului de deducere prevazut la alin. (1) si (2) trebuie îndeplinite urmatoarele cerinte:

a) *bunurile respective urmeaza a fi utilizate pentru operatiuni care dau drept de deducere*;

b) persoana impozabila trebuie sa detina o factura fiscala sau un alt document legal aprobat prin care sa justifice suma taxei pe valoarea adaugata aferente bunurilor achizitionate.

"Art. 146. - (1) Pentru exercitarea dreptului de deducere a taxei, persoana impozabila trebuie sa îndeplineasca urmatoarele conditii:

a) pentru taxa datorata sau achitata, aferenta bunurilor care i-au fost ori urmeaza sa îi fie livrate sau *serviciilor care i-au fost ori urmeaza sa îi fie prestate în beneficiul sau*, sa detina o factura care sa cuprinda informatiile prevazute la art. 155 alin. (5);

(...)."

Fata de prevederile legale anterior mentionate si de documentele existente la dosarul cauzei se retine dreptul contribuabililor de a deduce taxa pe valoarea adaugata aferenta bunurilor achizitionate si serviciilor prestate, *numai daca sunt efectuate în beneficiul firmei si daca sunt destinate realizarii operatiunilor supuse TVA*; pe cale de consecinta, taxa pe valoarea adaugata aferenta achizitiei de bunuri si servicii, care nu sunt destinate utilizarii în folosul operatiunilor taxabile si nu sunt efectuate în beneficiul contribuabililor este nedeductibila.

Din documentele existente la dosarul cauzei, din constatările prezentate în raportul de inspectie fiscala si din sustinerile contestatarei reiese ca, în perioada verificata societatea a evidentiat TVA deductibila aferenta facturilor emise de SC SRL, fara a demonstra *realitatea operatiunilor* si faptul ca acestea au fost prestate si efectuate *în beneficiul sau si în scopul realizarii operatiunilor taxabile impozabile*.

De asemenea, SC X SRL a dedus TVA din facturile emise de SC Romania SRL, reprezentand avans conform contract privind achizitia de materiale, pentru care furnizorul a intocmit factura finala, dar materialele nu au fost inregistrate în evidenta contabila a societatii si nu au fost intocmite documentele de receptie.

Cu privire la facturile emise de SC SRL, în baza carora a fost dedusa TVA în suma de Y1-1 lei si a facturilor de avans emise de SC SRL, prin nota explicativa din data de 24.07.2008 (anexata la dosarul cauzei), prin care i s-au solicitat societatii explicatii cu privire la existenta documentelor justificative (contracte, situatii de lucrari, rapoarte de lucru) din care sa rezulte ca serviciile au fost efectiv prestate, domnul - administrator al SC X SRL precizeaza:

Referitor la facturile emise de SC SRL: “SC SRL nu a intocmit si nu a prezentat nici un document justificativ (situatie de lucrari, proces verbal de receptie, raport de lucrari, etc.). Si nici un alt document cu care sa justifice lucrarile prestate la constructia situata in Predeal, (...).

Urmare a faptului ca intre cele doua societati **nu s-a incheiat contractul nr.3**, (...) nu pot face nici un fel de precizari cu privire la prestarile de servicii pentru care SC SRL a emis facturile mentionate si in aceste conditii nu pot afirma ca acestea au fost prestate efectiv de acest furnizor de servicii.”

Referitor la facturile emise de SC SRL:

“(…) Detin facturi emise de furnizori. Am intrat in posesia lor in data de 21.07.2008, data la care m-am deplasat la acesti furnizori si am constatat ca aveau emisa factura de stornare a avansului si intocmita factura finala (la SC SRL) (...). Nu detin note de intrare receptie nu au fost inregistrate in contabilitate si nu au fost cuprinse in situatii de lucrari si facturi emise de SC SRL deoarece livrarea a fost facuta de catre furnizori si transportate la hotelul in finisare amenajare situat in Predeal strada .”

Prin urmare, nu poate fi retinuta in solutionarea favorabila a cauzei simpla afirmatie a contestatarei potrivit careia avea drept de deducere a TVA inscrisa in facturile emise de furnizor in conformitate cu art.146 alin.(1) lit.a) din Codul fiscal, cata vreme aceasta nu a fost in masura sa justifice cu documente prestarea serviciilor efectuate in beneficiul sau.

Astfel, in dosarul contestatiei nu se regaseste nici un document care sa demonstreze in ce a constat activitatea desfasurata in perioada supusa inspectiei fiscale si care sa justifice deducerea TVA din facturile de prestari servicii emise de furnizori, respectiv documente din care sa rezulte ca aceste servicii au fost efectiv prestate: contracte, situatii de lucrari, procese verbale de receptie a lucrarilor, rapoarte de lucru, note de intrare-receptie a materialelor achizitionate etc.

In acest sens, invocarea de catre contestatara ca motivatie in sustinerea contestatiei a inexistentei documentelor justificative (contracte, situatii de lucrari), pe motiv ca furnizorul a refuzat sa le intocmeasca (contract nr. / 2007) si a faptului ca nu a intrat in posesia facturilor in perioada in care au fost emise nu poate fi retinuta in solutionarea favorabila a cauzei, intrucat legislatia in materie de TVA stipuleaza in mod expres faptul ca, dreptul de deducere se acorda numai pentru operatiuni destinate realizarii de operatiuni taxabile.

In ceea ce priveste evidenta operatiunilor se retine ca, potrivit art.156 din Codul fiscal si art.6 din Legea contabilitatii nr.82/1991, republicata, persoanele impozabile au obligatia evidentierii corecte si complete a tuturor operatiunilor efectuate în desfasurarea activitatii economice si a consemnarii tuturor documentelor care stau la baza înregistrarilor în contabilitate.

Fata de cele prezentate se retine ca, societatea contestatara nu a facut dovada ca serviciile prestate au fost efectuate in beneficiul firmei si sunt destinate realizarii operatiunilor taxabile, astfel ca masura de neacordare a dreptului de deducere a T.V.A. in suma de Y1-1 lei, a fost dispusa cu respectarea dispozitiilor legale in vigoare.

Ca atare, urmeaza a se respinge ca neintemeiata si nesustinuta cu documente contestatia formulata de S.C. X S.R.L. pentru TVA deductibila in suma de Y1-1 lei.

3.1.2. Cu privire la TVA colectata in suma de Y1-2 lei

Cauza supusa solutionarii este daca societatea a procedat corect si legal la aplicarea masurilor de simplificare, respectiv la taxarea inversa, pentru facturile in valoare totala de lei emise catre SC SRL, in conditiile in care din afirmatiile societatii rezulta ca aceasta nu detine documente referitoare la lucrarile de constructii montaj efectuate, pentru a justifica aplicarea masurilor de simplificare prevazute la art.160 alin.(2) din Codul fiscal.

In fapt, asa cum rezulta din constatările organelor de inspectie fiscala, in baza contractului de manopera incheiat cu SC Z SRL al carui obiect il reprezinta executia de lucrari constructii, finisaje si amenajari interioare la obiectivul “Hotel” situat in Predeal, , in lunile septembrie-octombrie 2007 SC X SRL a emis catre beneficiar un numar de 3 facturi in valoare totala de lei, acestea avand inscrisa mentiunea “taxare inversa” .

Prin raportul de inspectie fiscala se mentioneaza ca societatea nu detine si nu a prezentat in timpul inspectiei fiscale procese verbale de receptie a lucrarilor de constructii montaj efectuate si acceptate de beneficiar, pentru a justifica aplicarea masurilor de simplificare prevazute la art.160 alin.(2) din Codul fiscal.

Ca urmare s-a procedat la colectarea TVA in suma de Y1-2 lei, prin aplicarea cotei de 19% asupra valorii totale a facturilor in suma de lei.

In drept, in ceea ce priveste aplicarea masurilor de simplificare, conform art.160 din Legea nr.571/2003 privind Codul fiscal si normelor metodologice de aplicare, aprobate prin H.G. nr. 44/2004:

Codul fiscal:

“**Art.160** - (2) Bunurile si serviciile pentru livrarea sau prestarea carora se aplica masurile de simplificare sunt:

(...);

c) *lucrarile de constructii-montaj;*

(...).

(3) Pe facturile emise pentru livrarile de bunuri prevazute la alin. (2) furnizorii sunt obligati sa înscrie mentiunea «taxare inversa», fara sa înscrie taxa aferenta. Pe facturile primite de la furnizori, beneficiarii vor înscrie taxa aferenta, pe care o evidentiaza atât ca taxa colectata, cât si ca taxa deductibila în decontul de taxa. Pentru operatiunile supuse masurilor de simplificare nu se face plata taxei între furnizor si beneficiar. (...).”

Normele metodologice:

“**82.** (3) Prin lucrari de constructii-montaj, în sensul art. 160 alin. (2) lit. c) din Codul fiscal, se înțeleg lucrarile de constructie, reparare, modernizare, transformare si demolare legate de un bun imobil.(...).”

Referitor la activitatea desfasurata, prin nota explicativa din data de 31.07.2008 (anexata la dosarul cauzei), prin care i s-au solicitat societatii explicatii cu privire la existenta documentelor justificative (contracte, situatii de lucrari, procese verbale de receptie) care stau la baza prestarilor de servicii facturate catre SC Z SRL, reprezentand lucrari de constructii executate la obiectivul “Hotel” din Predeal, administratorul SC X SRL mentioneaza urmatoarele:

“Pentru o parte din lucrarile executate am intocmit situatii de lucrari pe care le-am predat beneficiarului SC Z SRL pentru a fi insusite si acceptate. (...) SC Z SRL, a taraganat sub

diverse pretexte acceptarea situatiilor de lucrari, aceasta stare de lucru culminand cu finele anului 2007, cand comunicarea a fost intrerupta si relatiile comerciale au fost sistate.

In aceste conditii am considerat ca nu mai este cazul, sa intocmesc situatii de lucrari si facturi pe care beneficiarul refuza sa le accepte, refuza sa le recunoasca si refuza sa le plateasca."

Fata de constatările organelor de inspectie fiscala si de explicatiile scrise prezentate in timpul controlului prin care recunoaste ca nu este in posesia tuturor documentelor rezulta ca societatea nu a justificat aplicarea masurilor de simplificare prevazute la art.160 alin.(2) din Codul fiscal.

Se retine ca, singurele documente existente in dosarul cauzei si prezentate la inspectia fiscala, asa cum rezulta din cele consemnate de organele de control sunt doua situatii de lucrari in valoare de lei, respectiv lei nedatate si nesemnate de beneficiar si din care nu reiese obiectivul pentru care au fost intocmite, astfel incat nu se poate determina daca respectivele lucrari au fost prestate in beneficiul unei persoane impozabile din punct de vedere al taxei pe valoarea adaugata, conditie expres prevazuta de lege pentru aplicarea taxarii inverse.

Or, simpla afirmatie privind refuzul beneficiarului de a accepta si de a plati facturile si situatiile de lucrari nu poate fi retinuta in solutionarea favorabila a cauzei.

In speta sunt incidente prevederile art.94 si art.105 din O.G. nr. 92/2003 privind Codul de procedura fiscala, republicata si ale Normelor metodologice de aplicare, aprobate prin HG nr.1050/2004, care precizeaza:

Codul de procedura fiscala:

Art.94 - "(1) Inspectia fiscala are ca obiect verificarea legalitatii si conformitatii declaratiilor fiscale, corectitudinii si exactitatii îndeplinirii obligatiilor de catre contribuabili, respectarii prevederilor legislatiei fiscale si contabile, verificarea sau stabilirea, dupa caz, a bazelor de impunere, stabilirea diferentelor obligatiilor de plata si a accesoriilor aferente acestora.

(2) Inspectia fiscala are urmatoarele atributii:

a) **constatarea si investigarea fiscala a tuturor actelor si faptelor rezultand din activitatea contribuabilului supus inspectiei** sau altor persoane privind legalitatea si conformitatea declaratiilor fiscale, corectitudinea si exactitatea îndeplinirii obligatiilor fiscale, **in vederea descoperirii de elemente noi relevante pentru aplicarea legii fiscale;**

b) **analiza si evaluarea informatiilor fiscale, in vederea confruntarii declaratiilor fiscale cu informatiile proprii sau din alte surse (...)"**.

(3) Pentru ducerea la îndeplinire a atributiilor prevazute la alin. (2) organul de inspectie fiscala va proceda la:

b) **verificarea concordantei dintre datele din declaratiile fiscale cu cele din evidenta contabila a contribuabilului;**

(...)

e) **stabilirea corecta a bazei de impunere, a diferentelor datorate în plus sau în minus, dupa caz, fata de creanta fiscala declarata si/sau stabilita, dupa caz, la momentul începerii inspectiei fiscale."**

Art.105 - "(1) Inspectia fiscala va avea in vedere examinarea tuturor starilor de fapt si raporturile juridice care sunt relevante pentru impunere."

Norme metodologice:

“102.1. La examinarea starii de fapt fiscale pentru stabilirea bazei de impunere, organul fiscal competent va avea în vedere toate documentele justificative si evidentele financiar-contabile si fiscale care constituie mijloace de proba si sunt relevante pentru stabilirea drepturilor si obligatiilor fiscale.”

Prin urmare, inspectia fiscala are obligatia verificarii realitatii declaratiilor fiscale ale contribuabililor, a documentelor inscrise in evidenta primara si care au stat la baza intocmirii declaratiilor fiscale, a examinarii tuturor documentelor justificative si a evidentelor financiar-contabile si fiscale si a tuturor raporturilor juridice relevante pentru impunere, in vederea stabilirii corecte a bazei de impunere.

Tinand seama de aspectele prezentate, avand in vedere si prevederile art.213 - “(1) În solutionarea contestatiei organul competent va verifica motivele de fapt si de drept care au stat la baza emiterii actului administrativ fiscal. Analiza contestatiei se face în raport de sustinerile partilor, de dispozitiile legale invocate de acestea si de documentele existente la dosarul cauzei. Solutionarea contestatiei se face în limitele sesizarii.

(...)

(4) **Contestatorul, intervenientii sau împuternicitii acestora pot sa depuna probe noi în sustinerea cauzei.** În aceasta situatie, organului fiscal emitent al actului administrativ fiscal atacat sau organului care a efectuat activitatea de control, dupa caz, i se va oferi posibilitatea sa se pronunte asupra acestora”, urmeaza a se respinge ca neintemeiata si nesustinuta cu documente contestatia formulata de S.C. X S.R.L. si pentru TVA colectata in suma de Y1-2 lei.

Referitor la invocarea art. 49 din Codul de procedura fiscala privind neadministrarea de catre inspectia fiscala a mijloacelor de proba prevazute de acest act normativ se retine faptul ca, inspectia fiscala a procedat la aplicarea acestui articol, respectiv la determinarea starii de fapt fiscale, prin solicitarea informatiilor, materializate in notele explicative din data de 24.07.2008 si 31.07.2008 si a folosirii tuturor înscrisurilor prezentate in timpul controlului, acestea constituind probe in stabilirea obligatiilor fiscale de plata.

Nici observatia contestatarei privind lipsa de bunavointa manifestata de organele de inspectie fiscala la solicitarea verbala a unui “timp rezonabil pentru rezolvarea contabilitatii” nu poate fi retinuta in solutionarea favorabila a cauzei, in conditiile in care aceasta nu a fost in masura sa prezinte documentele care au stat la baza sumelor inregistrate si care sa justifice serviciile prestate (contracte, situatii de lucrari, procese verbale de receptie semnate de beneficiar etc.).

Mai mult, afirmatiile societatii sunt contradictorii, in conditiile in care pe de-o parte invoca lipsa de temei legal in stabilirea obligatiilor de plata suplimentare, iar pe de alta parte, din notele explicative prezentate de administratorul societatii in timpul inspectiei fiscale rezulta ca “SC Z SRL nu a intocmit si nu a prezentat nici un document cu care sa justifice lucrarile prestate”, respectiv “nu pot afirma ca acestea au fost prestate efectiv de acest furnizor de servicii.”

Ca atare, nici invocarea in sustinerea contestatiei a relatiei conflictuale intre SC X SRL si SC Z SRL nu poate fi retinuta, intrucat relatiile comerciale intre partile contractante sunt reglementate de Codul Comercial si nu de legislatia fiscala. Or, potrivit principiului de drept “ubi lex non distinguit, nec nos distinguere debemus.”

In ceea ce priveste observatia contestatarei potrivit careia raportul de inspectie fiscala si decizia de impunere poarta o singura semnatura, prin referatul cu propuneri de solutionare a contestatiei se precizeaza faptul ca, la data incheierii actelor de control doamna - inspector asistent se afla in concediu legal de odihna, fapt verificat la Serviciul de Resurse Umane al DGFPMB.

Nici celelalte motivatii ale contestatarei nu pot fi retinute in solutionarea favorabila a cauzei, acestea constituind puncte de vedere personale fara fundamentare legala.

Se retine faptul ca, in sustinerea contestatiei, S.C. X S.R.L. nu depune nici un document fata de constatările organelor de inspectie fiscala, care sa probeze realitatea operatiunilor efectuate si prestarea acestora in beneficiul activitatii sale, desi potrivit art.206 si art.213 din O.G. nr. 92/2003 privind Codul de procedura fiscala, republicata, avea aceasta posibilitate.

3.2. Referitor la majorari de intarziere in suma de Y2 lei

In ceea ce priveste majorarile de intarziere aferente TVA, cauza supusa solutionarii este daca societatea datoreaza aceste accesorii, in conditiile in care in sarcina acesteia a fost stabilita o diferenta de taxa pe valoarea adaugata pentru care s-a dispus respingerea contestatiei.

In fapt, prin Decizia de impunere privind obligatiile fiscale suplimentare stabilite de inspectia fiscala nr. i s-au comunicat societatii majorari de intarziere aferente taxei pe valoarea adaugata stabilite de inspectia fiscala, in suma totala de Y2 lei, calculate pentru perioada 25.07.2007-31.07.2008.

In sustinerea contestatiei, societatea nu depune nici un document din care sa rezulte modul de calcul al accesoriilor contestate.

In drept, potrivit art.119 si 120 din O.G. nr. 92/2003 privind Codul de procedura fiscala, republicata:

“Art. 119 - (1) Pentru neachitarea la termenul de scadenta de catre debitor a obligatiilor de plata, se datoreaza dupa acest termen majorari de întârziere.

(...)

(4) Majorarile de întârziere se stabilesc prin decizii întocmite în conditiile aprobate prin ordin al ministrului economiei si finantelor, cu exceptia situatiei prevazute la art. 142 alin. (6).”

“Art. 120 - (1) Majorarile de întârziere se calculeaza pentru fiecare zi de întârziere, începând cu ziua imediat urmatoare termenului de scadenta si pâna la data stingerii sumei datorate, inclusiv.”

Conform prevederilor legale mai sus prezentate, calcularea majorarilor de intarziere reprezinta o masura accesorie in raport cu debitul, in virtutea principiului de drept *accessorium sequitur principalae*. Intrucat in sarcina contestatarei a fost stabilita o diferenta de taxa pe valoarea adaugata de plata de catre inspectia fiscala, pentru care s-a dispus respingerea contestatiei, urmeaza a se respinge si contestatia formulata impotriva Deciziei de impunere privind obligatiile fiscale suplimentare stabilite de inspectia fiscala nr. , cu privire la majorari de intarziere in suma de Y2 lei aferente diferentei de TVA stabilita suplimentar la control, in conformitate cu cele retinute la pct.3.1. din prezenta decizie.

3.3. Referitor la cererea de suspendare a executarii actului atacat, cauza supusa solutionarii este daca Serviciul solutionare contestatii din cadrul D.G.F.P.-M.B. se poate investi cu solutionarea acestui capat de cerere, in conditiile in care suspendarea executarii actului administrativ fiscal nu intra in competenta sa materiala de solutionare.

In fapt, prin Decizia de impunere nr. privind obligatiile fiscale suplimentare stabilite de inspectia fiscala, emisa in baza Raportului de inspectie fiscala nr. , s-a stabilit in sarcina societatii TVA stabilita suplimentar si ramasa de plata in suma de Y1 lei si majorari de intarziere aferente in suma de Y2 lei.

Contestatia societatii vizeaza si suspendarea executarii deciziei contestate pana la solutionarea contestatiei.

In drept, referitor la *suspendarea executarii actului administrativ fiscal*, sunt incidente prevederile art.215 alin. (1) si alin.(2) din O.G. nr. 92/2003 privind Codul de procedura fiscala, republicata, cu modificarile si completarile ulterioare, care precizeaza:

"(1) Introducerea contestatiei pe calea administrativa de atac nu suspenda executarea actului administrativ fiscal.

(2)Dispozitiile prezentului articol nu aduc atingere dreptului contribuabilului de a cere suspendarea executarii actului administrativ fiscal, în temeiul Legii contenciosului administrativ nr.554/2004, cu modificarile ulterioare. Instanta competenta poate suspenda executarea, daca se depune o cautiune de pâna la 20% din cuantumul sumei contestate, iar în cazul cererilor al caror obiect nu este evaluabil în bani, o cautiune de pâna la 2.000 lei."

Totodata, dispozitiile art.14 alin. (1) si alin. (2) din Legea nr. 554/2004 privind contenciosul administrativ stipuleaza:

"(1) In cazuri bine justificate si pentru prevenirea unei pagube iminente, o data cu sesizarea, in conditiile art.7, a autoritatii publice care a emis actul, persoana vatamata poate sa ceara instantei competente sa dispuna suspendarea executarii actului administrativ pana la pronuntarea instantei de fond.

(2) Instanta va rezolva cererea de suspendare, de urgenta, cu citarea partilor."

Avand in vedere aceste dispozitii imperative ale legii, solicitarea societatii de suspendare a executarii actului atacat intra sub incidenta prevederilor Legii nr.554/2004 privind contenciosul administrativ, motiv pentru care Serviciul solutionare contestatii din cadrul D.G.F.P.-M.B. nu se poate investi cu solutionarea acestui capat de cerere, competenta revenind instantelor judecatoresti, conform legii.

Prin urmare, contestatia SC X SRL va fi respinsa ca inadmisibila pentru acest capat de cerere.

Pentru considerentele aratate mai sus si in temeiul art.126, art.129, art.145, art.146 si art.160 din Legea nr.571/2003 privind Codul fiscal, cu modificarile si completarile ulterioare, pct.45 si pct.82 din normele metodologice aprobate prin HG nr.44/2004, art.94, art.105, art.119, art.120, art.206, art. 213 alin.(1), art.215 alin.(1) si alin.(2) si art.216 alin.(1) din O.G. nr.92/2003 privind

Codul de procedura fiscala, republicata, art.14 alin.(1) si alin.(2) din Legea nr. 554/2004 privind contenciosul administrativ:

DECIDE

1. Respinge ca neintemeiata si nesustinuta cu documente contestatia formulata de **S.C. X S.R.L.**, pentru TVA in suma de Y1 lei si pentru majorari de intarziere aferente in suma de Y2 lei, stabilite suplimentar prin Decizia de impunere privind obligatiile fiscale suplimentare de plata stabilite de inspectia fiscala nr. , intocmita de Administratia Finantelor Publice sector 6 - Activitatea de Inspectie Fiscala.

2. Respinge ca inadmisibila contestatia formulata de **S.C. X S.R.L.** impotriva suspendarii executarii Deciziei de impunere nr. .

Prezenta decizie este definitiva in sistemul cailor administrative de atac si poate fi contestata, in termen de 6 luni de la comunicare, la Tribunalul Bucuresti.